


A határozatok végrehajtására vonatkozó eljárások - Spanyolország

 Figyelem: az oldal eredeti nyelvű változata [es](#) nemrég módosult. Az Ön által kiválasztott nyelvi változatot most készítik fordítónk.

TARTALOMJEGYZÉK

- [1 Mit jelent a végrehajtás a polgári és kereskedelmi ügyekben?](#)
- [2 Mely hatóság vagy hatóságok hatáskörébe tartozik a végrehajtás?](#)
- [3 Milyen feltételekkel bocsátható ki a végrehajtható jogcím vagy határozat?](#)
 - [3.1 Az eljárás](#)
 - [3.2 A főbb feltételek](#)
- [4 A végrehajtási intézkedések tárgya és jellege](#)
 - [4.1 Milyen típusú vagyontárgyakra vonatkozhat a végrehajtás?](#)
 - [4.2 Milyen következménnyel járnak a végrehajtási intézkedések?](#)
 - [4.3 Meddig érvényesek ezek az intézkedések?](#)
- [5 Van-e lehetőség az ilyen intézkedést engedélyező határozat elleni fellebbezésre?](#)
- [6 Vonatkoznak-e a végrehajtásra korlátozások, például az adósok védelméhez kapcsolódó korlátok vagy határidők?](#)



1 Mit jelent a végrehajtás a polgári és kereskedelmi ügyekben?

A polgári és kereskedelmi ügyekben a végrehajtás általánosságban azt jelenti, hogy amikor a jogsértő fél önként nem tesz eleget egy végrehajtható határozatnak (például egy jogerős ítéletnek), a felperesnek bírósági végrehajtást kell kérnie a határozat érvényesítése céljából. Az olyan tartozás behajtása érdekében, amelynek megfizetésére kötelezték az alperest, de annak nem tett eleget, a felperes (hitelező) kéri a bírósági végrehajtást és behajtja a tartozást, például az adós folyószámlájának zárolása útján vagy oly módon, hogy az adós lefoglalt ingatlanának árverésen történő értékesítését követően az árverés lehetővé teszi a hitelezőnek járó összeg megfizetését.

A végrehajtásról a felhatalmazásra adott válasz részeként az 1978-as spanyol alkotmány rendelkezik, amely a bírák és a bíróságok hatáskörébe utalja az ítélezést és döntéseik végrehajtását (az Alkotmány 117. és 118. cikke). Az eljárásban részt vevő felek ezért kötelesek teljesíteni az ítéleteket és más bírósági határozatokat, valamint együtt kell működniük a meghozott döntés végrehajtása során. A bírónak kell biztosítania, hogy ezek a követelmények megfelelő módon teljesüljenek.

A bírósági határozat végrehajtása azt jelenti, hogy eleget tesznek annak, amit a bíróság elrendelt, vagyis érvényesítik a pernyertes fél által megszerzett valamennyi jogosultságot. Ez jelentheti – a rendelkezéstől függően – a felperes (a továbbiakban: a végrehajtást kérő fél) részéről pénzösszeg megtérítésének kérelmezését, valamely cselekmény megtételéhez vagy attól való tartózkodáshoz való jogot, vagy hogy egy elismert jogot az adott állami nyilvántartásba való bejegyzéssel érvényesítsenek.

A végrehajtás lehet végleges vagy ideiglenes. Az utóbbi esetben és bizonyos feltételek teljesülése esetén egy még nem jogerős ítéletet hajtanak végre annak elkerülése érdekében, hogy a jogosult sérelmet szenvedjen az átmeneti időszakban (azaz az e határozattal szemben benyújtott kereset elbírálásának tartama alatt és a jogerős ítélet meghozataláig) az eljárással járó késedelem miatt (a polgári perrendtartás 524–537. cikke – *Ley de Enjuiciamiento Civil*).

2 Mely hatóság vagy hatóságok hatáskörébe tartozik a végrehajtás?

A spanyol jogi szabályozás a bírósági ítéletek végrehajtását – a hatáskörökre vonatkozó jogszabályokkal és rendelkezésekkel összhangban – a bírák és a bíróságok hatáskörébe helyezi (a spanyol alkotmány 117. cikkének (3) bekezdése).

Az Alkotmánnyal összhangban a polgári ügyekben a végrehajtási eljárást szabályozó polgári perrendtartás (többször módosított 2000. január 7-i 1/2000. sz. törvény, BOE 7. szám, 2000. január 8.) alapján a bíró feladata a végrehajtási eljárás szabályos lefolytatásának ellenőrzése (545., 551., 552. cikk és az azokhoz kapcsolódó rendelkezések). A bíró az, aki a végrehajtást kérő fél kérelmére megindítja az eljárást az „általános végrehajtható okirat” kibocsátásával, amelyet a végrehajtható okirat vizsgálatát követően ad ki. A bíró dönt akkor is, amikor a kötelezett (a továbbiakban: adós) végrehajtási kifogást emel, és az alábbiakban kifejtett különleges jogorvoslati eljárást kezdeményez a végrehajtási eljárásban.

A bírósági végrehajtók (*Letrados de la Administración de Justicia*, korábbi néven: „*Secretarios judiciales*”) felelősek a konkrét végrehajtási intézkedések meghatározásáért és elfogadásáért (fizetési felszólítások, az adós vagyონának lefoglalása, folyószámla zárolása, munkabér letiltása stb.). Miután a bíró kibocsátotta az „általános végrehajtható okiratot”, a bírósági végrehajtó követi nyomon a végrehajtási eljárást, és hozza meg a megfelelő döntéseket, amelyekkel szemben ugyanakkor bizonyos esetekben a bíróhoz fellebbezést lehet előterjeszteni.

3 Milyen feltételekkel bocsátható ki a végrehajtható jogcím vagy határozat?

Általánosságban szükség van egy jogerős ítéletre vagy bírósági határozatra vagy bármely más végrehajtható okira (kivételt képeznek azok az esetek, amikor a határozat még nem jogerős, de végrehajtható, például a megtámadott ítélet ideiglenes végrehajtása bizonyos körülmények között megengedett).

A polgári perrendtartásnak a végrehajtási eljárásra és a végrehajtható okiratokra vonatkozó 517. cikkében foglalt rendelkezéseknek megfelelően a végrehajtás iránti kérelemnek végrehajtható okiraton kell alapulnia. Kizárólag az alábbi okiratok végrehajthatók:

1. Jogerős ítélet. Választottbírósági határozatok és közvetítés során létrejött megállapodások. A közvetítés során létrejött megállapodást közjegyzői okiratba kell foglalni a polgári és kereskedelmi ügyekben folytatott közvetítői tevékenységről szóló törvény alapján (*Ley de mediación en asuntos civiles y mercantiles*).
2. A perbeli egyezségeket és az eljárás során megkötött megállapodásokat jóváhagyó vagy megerősítő bírósági határozatok, amelyekhez szükség esetén csatolni kell a vonatkozó nyilatkozatokat azok tényleges tartalmának a rögzítése érdekében.
3. Hitelesített közokiratok, feltéve, hogy ezek az első példányok. Másodpéldányok esetén a közokiratokat olyan bírósági végzéssel kell kiadni, amely hivatkozik a kárt elszenvedő vagy a károkozó személyre, vagy azt valamennyi fél egyetértésével kell kiadni.
4. A felek által és egy olyan kereskedelmi közvetítő által aláírt kereskedelmi megállapodást tartalmazó okirat, aki valamely szakmai szövetség tagja és részt vett a szerződéskötés során, feltéve, hogy mellékelnek egy tanúsítványt, amelyben az említett közvetítő igazolja, hogy a megállapodás megfelel a nyilvántartásában szereplő bejegyzésnek, valamint a bejegyzés időpontját.
5. Esedékes kötelezettségeket tartalmazó, jogszerűen kiállított bemutatóra vagy névre szóló értékpapírok és az ezen értékpapírokra kibocsátott, kifizethető kamatszelvevények, feltéve, hogy a kamatszelvevények megfelelnek az értékpapíroknak, valamint hogy az értékpapírok minden esetben megegyeznek a nyilvántartással.

Az egyeztetési eljárás során a hamis értékpapírra történő hivatkozás nem akadályozza meg a végrehajtható okirat kibocsátását, ha a tételek összeegyeztethetők, az adós azonban később végrehajtási kifogást terjeszthet elő arra hivatkozva, hogy az értékpapír hamis.

6. A tőzsdéről szóló törvényben (*Ley del Mercado de Valores*) hivatkozott nyilvántartás szerinti bejegyzésekben szereplő értékpapírok nyilvántartásért felelős szervek által kibocsátott, le nem járt tanúsítványok, feltéve, hogy ahhoz mellékelik az értékpapírt megjelenítő közokirat másolatát vagy adott esetben annak példányát, amennyiben ezt az okiratot a hatályos jogszabályok megkövetelik.

Az előző bekezdésben említett tanúsítványok nem járnak le a végrehajtás iránti kérelem benyújtásával és a végrehajtás elrendelésével.

7. A kártérítésként követelhető maximális összeget meghatározó bírósági végzés, amelyet a jogszabály által előírt körülmények között a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás körébe tartozó eseményekkel kapcsolatban indított büntetőeljárásban hoztak.

8. Egyéb eljárási határozatok és okiratok, amelyek e vagy más törvény alapján végrehajthatóak.

3.1 Az eljárás

A végrehajtás iránti kérelmet azon elsőfokú bíróság (*Tribunal de Primera Instancia*) bírójához kell előterjeszteni, amely a végrehajtandó ítéletet vagy határozatot hozta. Ha azonban a végrehajtható okirat nem ítélet, azaz ha nem bírósági határozat vagy a bírósági végrehajtó által hozott határozat az alapja (például a közjegyző által hitelesített, végrehajtható közokiratok esetén), a bíróság illetékességének megállapítására a különböző kapcsolódó elvektől függően különleges szabályok vonatkoznak. A leggyakoribb illetékességi ok az alperes lakóhelye. A végrehajtást kérő fél és az adós köteles ügyvédi tanácsadást igénybe venni és jogi képviselőnek kell képviselnie a feleket, az olyan ügyekben hozott határozatok végrehajtása kivételével, amelyekben az említett jogászok közreműködése nem kötelező.

Az egyéb esetekben az eljárást a polgári perrendtartás 548. és azt követő cikkei szabályozzák; megjegyzendő, hogy a végrehajtható okiratot csak valamely fél kérelmére állítják ki az alábbiak szerinti formában. Ha a végrehajtás iránti kérelmet benyújtották a bírósághoz, és betartották az eljárási szabályokat és előírásokat, a bíróság „általános végrehajtható okiratot” bocsát ki. Miután a bíróság kibocsátotta az okiratot, a bírósági végrehajtó meghozza a konkrét végrehajtási intézkedéseket tartalmazó határozatot, valamint elvégzi az adós végrehajtás alá vonható vagyontárgyainak számba vételére és felkutatására szolgáló intézkedéseket.

Ezzel egyidejűleg a fentebb említett okirat és határozat, valamint a végrehajtás iránti kérelem egy példányának megküldésével értesítik az adóst, nem zárva ki azt, hogy bizonyos intézkedések meghozhatók annak érdekében, hogy megóvják a kérelmezőt az esetleges károktól.

Az adós anyagi jogi (például a tartozás megfizetése) vagy eljárásjogi okból (például a végrehajtás hibái miatt) a polgári perrendtartás 556. és azt követő cikkei alapján kifogást emelhet a végrehajtással szemben. Ebben az esetben a bizonyítékok vizsgálatát lehetővé tevő kontradiktórus eljárás indul, ami a végrehajtható okirat hatályban tartásával vagy teljes vagy részleges hatályon kívül helyezésével zárul. E határozat ellen fellebbezés nyújtható be.

3.2 A főbb feltételek

Amint azt már korábban említettük, a végrehajtás iránti kérelmet valamelyik félnek kell előterjesztenie a követelést tartalmazó végrehajtási kérelem benyújtásával. A végrehajtás iránti kérelemnek tartalmaznia kell azt az okiratot, amelyen a végrehajtás alapul, meg kell jelölni a bíróságtól kért végrehajtást, az adós lefoglalható vagyontárgyait, az adós vagyonának megállapítása céljából a vagyon számba vételére és felkutatására szolgáló intézkedéseket, azon személyt vagy személyeket, akik ellen a végrehajtást le kell folytatni, azonosítva őket és körülményeiket. Ha a végrehajtandó okirat a bírósági végrehajtó határozata, vagy a végrehajtásért felelős bíróság ítélete vagy határozata, a végrehajtás iránti kérelemnek elegendő a kibocsátandó végrehajtható okirat iránti kérelmet tartalmaznia, meghatározva a végrehajtandó ítéletet vagy határozatot (a polgári perrendtartás 549. cikke). Egyéb esetekben a végrehajtás iránti kérelmet a végrehajtás alapjául szolgáló (a polgári perrendtartás 550. cikkében felsorolt) iratokkal együttesen kell benyújtani. Ha a végrehajtás iránti kérelem eleget tesz a fenti követelményeknek, és ha a benyújtott irat lehetővé teszi a végrehajtás elrendelését, akkor a végrehajtást a bíróság vagy a bírósági végrehajtó határozattal elrendeli, és – pénzkövetelés végrehajtása esetén – meghatározza a főkövetelés összegét, valamint az ideiglenesen megállapított kamatokat és költségeket, nem zárva ki a későbbi elszámolásokat és kiigazításokat, és minden esetben meg kell határoznia az érintett személyeket és az elfogadandó végrehajtási intézkedéseket.

4 A végrehajtási intézkedések tárgya és jellege

4.1 Milyen típusú vagyontárgyakra vonatkozhat a végrehajtás?

Mindenesetre, és az alábbiakban felsorolt bizonyos le nem foglalható vagyontárgyak sérelme nélkül, mindig hangsúlyozni kell, hogy a végrehajtási intézkedéseknek arányosnak kell lenniük a végrehajtandó összeggel, így ha túlzott mértékűek, a bíróság csökkentheti azokat. Ezenkívül, ha ezek nem elégségesek, a végrehajtást kérő fél kérheti, hogy egészítsék ki azokat az elfogadandó intézkedések bővítése vagy fokozása útján. Ha a végrehajtást kérő fél nem tudja, hogy milyen vagyontárgyak állnak az adós tulajdonában, kérheti a bíróságtól, hogy közvetlenül a bíróság útján vagy az illetékes hatóságok megkeresésével a bírósági végrehajtó intézkedjen azok felkutatásáról. A lefoglalásra vagy a munkabér és jövedelem letiltására azonban számos – az

alábbiakban ismertetett – korlátozás vonatkozik. Kivételt képez (a rokonok közötti tartásra irányuló eljárásban vagy a gyermektartásdíjjal kapcsolatos családjogi eljárásban meghatározott) tartásdíjfizetésre kötelezésen alapuló végrehajtás, mivel ezekben az esetekben a végrehajtás jogilag nem mérlegelhető; hanem a bíróság meghatározza a lefoglalható összeget.

A le nem foglalható vagyontárgyak tekintetében a polgári perrendtartás 604. és azt követő cikkei a következőkről rendelkeznek (a bírósági titkára történő utalások bírósági végrehajtóra utalásként értendők):

A végrehajtás alól teljes egészében mentes vagyontárgyak. A következő vagyontárgyakat semmilyen körülmények között nem lehet lefoglalni:

1. Elidegeníthetetlennek minősített vagyontárgyak.
2. Járulékos jogok, amelyeket a főjogtól elkülönítve nem lehet elidegeníteni.
3. Önmagukban értékkel nem bíró vagyontárgyak.
4. vagyontárgyak, amelyeket valamely jogszabályi rendelkezés kifejezetten végrehajtás alól mentesként határoz meg.

Az adós végrehajtás alól mentes vagyontárgyai. Az alábbi vagyontárgyakat sem lehet lefoglalni:

1. A fél, aki ellen a végrehajtást kérték, valamint családjának bútorai és háztartási eszközei, ruhái, amelyek nem minősülnek feleslegesnek. Általában az olyan tárgyak, mint például az élelmiszerek, üzemanyagok és más olyan tárgyak, amelyek a bíróság álláspontja szerint elengedhetetlenek ahhoz, hogy az adós és eltartottjai észszerű méltósággal élhessenek.
2. Az adós foglalkozásának, művészeti vagy kereskedelmi tevékenységének gyakorlásához szükséges könyvek és eszközök, amennyiben értékük nem áll arányban a követelt tartozás összegével.
3. Szent tárgyak és a törvényesen bejegyzett vallások gyakorlásához használt tárgyak.
4. Pénzösszegek, amelyeket jogszabály kifejezetten végrehajtás alól mentesként határoz meg.
5. vagyontárgyak és pénzösszegek, amelyeket Spanyolország által megerősített nemzetközi szerződés végrehajtás alól mentesként határoz meg.

A munkabérek és nyugellátások letiltása tekintetében a polgári perrendtartás a következő óvintézkedéseket állapítja meg:

- 1) Nem tiltható le (a kormány által évente megállapított) minimálbér összegét meg nem haladó jövedelem, munkabér, nyugdíj, javadalmazás vagy azzal egyenértékű juttatás.
- 2) A minimálbér összegét meghaladó jövedelem, munkabér, javadalmazás vagy nyugdíj az alábbi mértékben letiltható:
 1. 30%, legfeljebb a minimálbér kétszeresének megfelelő, elsőként fennmaradó összeg tekintetében.
 2. 50 %, legfeljebb a minimálbér háromszorosának megfelelő fennmaradó összeg tekintetében.
 3. 60 %, legfeljebb a minimálbér négyszeresének megfelelő fennmaradó összeg tekintetében.
 4. 75 %, legfeljebb a minimálbér ötszörösének megfelelő fennmaradó összeg tekintetében.
 5. 90 %, a fenti összeget meghaladó összeg tekintetében.
- 3) Ha az a fél, aki ellen a végrehajtást kérték, több jövedelmet vagy munkabért kap, mindegyiket összeadják, és a le nem tiltható részt csak egyszer vonják le. Hasonlóképpen, a házastársnak járó jövedelmet, munkabért, nyugdíjat, javadalmazást vagy azzal egyenértékű juttatást is hozzáadják, kivéve, ha megszűnt a házastársak vagyonközössége, amit igazolni kell a bírósági titkár előtt.
- 4) Ha annak a félnek, aki ellen a végrehajtást kérték, eltartottjai vannak, a bírósági titkár 10–15%-kal csökkentheti a polgári perrendtartás 607. cikke (2) bekezdésének 1., 2., 3. és 4. pontjában foglalt mértékeket.
- 5) Ha a jövedelmet, munkabért, nyugdíjat vagy javadalmazást az adó- és társadalombiztosítási jogszabályok alapján az államot illető állandó vagy ideiglenes levonás terhelte, az e levonások után az adósnak juttatott nettó összeget kell a letiltható összeg meghatározásánál alapul venni.
- 6) E cikk fenti bekezdései az önálló vállalkozók szakmai és kereskedelmi tevékenységéből származó jövedelemre is vonatkoznak.
- 7) Az e rendelkezésnek megfelelően letiltott összegek közvetlenül átutalhatók a végrehajtást kérő félnek az általa korábban megjelölt számlájára, ha ezt a végrehajtásért felelős bírósági titkár jóváhagyta.

Ebben az esetben mind a letiltást és az azt követő átutalást végző személy vagy szerv, valamint a végrehajtást kérő fél köteles háromhavonta tájékoztatni a bírósági titkárt a megküldött és kapott összegekről, kivéve azokat a követeléseket, amiket adott esetben az a fél érvényesít, aki ellen a végrehajtást kérték, vagy azért, mert úgy véli, hogy a tartozást teljes egészében megfizette, ami érvényteleníti a letiltást, vagy a letiltások és átutalások nem a bírósági titkár által meghatározott módon kerültek végrehajtásra.

A bírósági titkár közvetlen átutalásról hozott határozata ellen közvetlenül felülvizsgálati kérelmet lehet benyújtani a bírósághoz.

4.2 Milyen következménnyel járnak a végrehajtási intézkedések?

A nyilvántartásba bejegyezhető ingatlan vagy egyéb vagyontárgy esetében a végrehajtást kérő fél kérelmére a bíróság elrendelheti a foglalás előzetes bejegyzését a megfelelő állami nyilvántartásba (általában az ingatlan-nyilvántartásba) a későbbi végrehajtás biztosítása érdekében.

Egyéb esetekben az alábbi intézkedések fogadhatók el:

- Készpénz: lefoglalás.
- Folyószámla: számlazárolást elrendelő végzés kibocsátása a bank részére.
- Munkabér: visszatartást elrendelő végzés kibocsátása a kifizető részére.
- Kamat, bevétel és jövedelem: visszatartás a kifizető részéről, a bíróság által felügyelt kezelés vagy a bíróság részére történő fizetés.
- Értékpapírok és pénzügyi eszközök: kamat visszatartása a forrásnál, a tőzsde vagy a másodlagos piac irányító testületének (amennyiben az értékpapírokat nyilvános piacon jegyzik) értesítése, valamint a kibocsátó társaság értesítése.
- Egyéb ingóság: lefoglalás.

Ezen túlmenően a végrehajtás biztosítása érdekében minden személy, valamint állami és magánszerv köteles együttműködni a végrehajtási intézkedések során (bírság kiszabásának vagy a bírósági határozat megsértése megállapításának terhe mellett, ha nem tartják be az előírásokat). Ez azt jelenti, hogy rendelkezésre kell bocsátaniuk a kért információkat, illetve el kell fogadniuk a biztosítékul szolgáló szóban forgó intézkedéseket, és át kell adniuk a bíróság részére a birtokukban lévő dokumentumokat és adatokat, az alapvető jogokból eredő korlátozások és a jogszabály által bizonyos esetekben kifejezetten meghatározott korlátozások kivételével.

4.3 Meddig érvényesek ezek az intézkedések?

A végrehajtási intézkedések időtartama nincs meghatározva; érvényben maradnak a végrehajtás befejezéséig. Ezen intézkedéseket illetően a végrehajtást kérő félnek minden egyes esetben a megfelelő végrehajtást kell kérnie. Ingóság vagy ingatlan lefoglalása esetében például árverés kérhető. A végrehajtást kérő felet az árverésen kapott összegből fizetik ki. Egyéb esetekben, például amikor a végzés ingatlanok a végrehajtást kérő fél részére történő átadásáról rendelkezik (például kilakoltatás bérleti díj fizetésének elmulasztása esetén), a végrehajtási intézkedés az ingatlan birtokának a végrehajtást kérő fél részére történő visszaadását jelenti, ha a szerződést megszegő bérlőt már kilakoltatták az ingatlanból.

5 Van-e lehetőség az ilyen intézkedést engedélyező határozat elleni fellebbezésre?

A végrehajtható okirat ellen nem lehet fellebbezést benyújtani. Az adós azonban kifogást terjeszthet elő a végrehajtásról történő értesítését követően. Ebben az esetben a fentebb említett kifogás tárgyában folytatott eljárásra kerül sor. A kifogás alapja lehet anyagi jogi vagy formai hiba. A kifogás jogalapjai a végrehajtandó okirattól függően változnak (a polgári perrendtartás 556. és azt követő cikkeiben meghatározottak szerint, vagyis, hogy a bíró vagy a bírósági végrehajtó eljárási határozatáról, választottbíróági határozatról vagy közvetítés során létrejött megállapodásról van-e szó; a közlekedési balesetekkel kapcsolatban folytatott büntetőeljárás során elrendelt legsúlyosabb szankciót megállapító határozat; a polgári perrendtartás 517. cikkének 4., 5., 6. és 7. pontjában szereplő okiratok, valamint az 517. cikk (2) bekezdésének 9. pontjában szereplő egyéb végrehajtható okiratok. A túlzott követelésen és a formai hibákon alapuló kifogást a polgári perrendtartás 558. és 559. cikke szabályozza). Meg kell jegyezni, előfordulhat, hogy a bíróság ezen jogalapok közül néhányat hivatalból már vizsgált (ha a bíróság megállapítja, hogy a hitelesített közokiratok, okiratok vagy tanúsítvány szerinti végrehajtható okiratban szereplő bármely záradék tisztességtelen, köteles hivatalból eljárni, a feleket meghallgatni az ügyben és ezt követően döntést hozni). A felek fellebbezhetnek az elsőfokú bíróságnak a kifogás jogalapját elbíráló végzése ellen. A fellebbezésről a tartományi bíróság dönt (*Audiencia provincial*).

6 Vonatkoznak-e a végrehajtásra korlátozások, például az adósok védelméhez kapcsolódó korlátok vagy határidők?

A végrehajtási intézkedés megszűnhet. A bírósági ítéleten vagy határozaton, a bírósági végrehajtó perbeli egyezsége vagy az eljárás során megkötött megállapodást jóváhagyó határozatán, választottbírói határozaton vagy közvetítés során létrejött megállapodáson alapuló végrehajtási intézkedés megszűnik, ha a megfelelő végrehajtási kérelmet az ítélet vagy határozat jogerőre emelkedésétől számított öt éven belül nem nyújtják be (a polgári perrendtartás 518. cikke).

A (bíró vagy a bírósági végrehajtó) eljárási határozatának, a választottbírói határozat vagy a közvetítés során létrejött megállapodás végrehajtásának megkezdése előtt várakozási időt is biztosítanak. Ez az időszak arra szolgál, hogy időt biztosítson az alperesnek, hogy önként teljesítse a határozatban foglaltakat, és az ügyben nyertes személy ne legyen köteles kérni a végrehajtást. Ennek megfelelően az eljárási határozat, a választottbírói határozat vagy a közvetítés során létrejött megállapodás végrehajtása a jogerőre emelkedés napjától vagy attól a naptól számított 20 napon belül nem rendelhető el, amikor a megállapodást jóváhagyó döntésről vagy a megállapodás aláírásáról értesítették az adóst (a polgári perrendtartás 548. cikke). Végül soron ez a várakozási idő arra szolgál, hogy előmozdítsa az alperes önkéntes teljesítését.

Amint az a 4.1. pontban kifejtésre került, az adós védelme érdekében a polgári perrendtartás előírja, hogy bizonyos vagyontárgyak mentesek a végrehajtás alól, valamint hogy a jövedelem, munkabér, javadalmazás vagy nyugdíj összegével arányos mennyiségi korlátok alkalmazandók.

Az ingatlanárverésen a legmagasabb ajánlatot tevő személynek a vagyontárgy becsértékével vagy a tartozás összegével arányos legalacsonyabb összeget el kell érni. Az adós védelmére szolgáló korlátozások erősebbek, ha az adós szokásos tartózkodási helye kerül árverésre (a polgári perrendtartás 670. és 671. cikke).

A polgári perrendtartás általános szabályként azt is előírja, hogy a főkövetelés után járó kamat és az eljárási költség nem hajtható végre a főkövetelés 30%-át meghaladó részben (a polgári perrendtartás 575. cikke).

Ha a szokásos tartózkodási helyet vonják végrehajtás alá, az adóstól követelhető költségek nem haladhatják meg a végrehajtás iránti kérelemben megjelölt összeg 5%-át (a polgári perrendtartás 575. cikke).

Jelzáloggal terhelt ingatlan végrehajtás alá vonásakor, valamint azon adósok esetében, akik szociális és pénzügyi helyzete különösen sérülékeny, a szokásos tartózkodási helyről történő kilakoltatást elhalasztják.

A fizetési képtelenségi eljárásról szóló törvény (*Ley Concursal*) 55–57. cikke szerint nem lehet egyedi végrehajtható okiratot kiállítani az olyan kereskedelmi vállalkozásokkal szemben, amelyeknek fizetési képtelenségét megállapították, mert a csődeljárást lefolytató bíró kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a fizetési képtelen féllel szembeni végrehajtás elrendelésére; ez annak megakadályozására szolgál, hogy bizonyos hitelezők másoknál kedvezőbb bánásmódban részesüljenek.

Ennek a lapnak a különböző nyelvi változatait az Európai Igazságügyi Hálózat tagállami kapcsolattartói tartják fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Sem az Európai Igazságügyi Hálózat, sem a Bizottság nem vállal semmilyen felelősséget, illetve kötelezettséget az e dokumentumban közzétett vagy hivatkozott információk és adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.

Utolsó frissítés: 02/08/2017